

Scranton-erklæringen av 2008

Vi fastholder hengivent vår tilslutning til den trosregel som ble fastlagt av St. Vincent fra Lerins med følgende ord: “*Id teneamus, ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est, hoc est etenim proprieque catholicum*” – (Kun det er sant katolsk som alle har trodd, alltid og alle vegne.) Av denne grunn fastholder vi den eldste kirkes tro, slik den er formulert i de ekumeniske bekjennelsene og presisert gjennom den udelte kirkes enstemmige vedtak ved de ekumeniske konsilene i det første årtusen.

Vi forkaster derfor nydannelsene innført ved det første Vatikankonsil som den 18. juli 1870 kunngjorde dogmet om pavens ufeilbarlighet og universalepiskopatet til biskopen av Rom, da de er i strid med den eldste kirke og ødeleggende for dens kanoniske konstitusjon, ved at paven tillegges all kirkelig makt over alle stift og over alle troende. Ved å fornekte hans jurisdiksjonsprimat vil vi dog ikke underkjenne det historiske primat som flere ekumeniske konsiler og kirkefedre i oldkirken har tilskrevet Roms biskop ved å anerkjenne ham som “*primus inter pares*” - den fremste blant likemenn.

Likeledes forkaster vi dogmet om Marias ubesmittede unnfangelse, kunngjort av Pius IX i 1854 i strid med Den hellige Skrift og uforenelig med overleveringen fra de første århundrene. Dernest forkaster vi Pius XIIIs dogmatisering i 1950 av den katolske lære om Marias himmelfart som i strid med Den hellige skrift.

Vi forkaster også vår tids nydannelser som fremmes av det anglikanske kirkefelleskap og Utrecht-unionen. Ordinasjon og konsekrasjon av kvinner til prest eller biskop samt kirkelig velsignelse av samkjønnede forhold er i strid med Den hellige Skrift og uforenelig med overleveringen fra de første århundrene.

Med tanke på at den hellige nattverd alltid har vært tilbedelsens sanne midtpunkt, anser vi det som vår plikt å erklære at vi med full troskap fastholder den opprinnelige katolske lære vedrørende alterets sakrament. Vi tror at vi mottar vår frelser Jesu Kristi legeme og blod under brødets og vinens skikkelse. Nattverdfeiringen i kirken er hverken en kontinuerlig gjentakelse eller en fornyelse av det soningsoffer som Jesus Kristus én gang for alle gjorde på korset, men den eukaristiske feiringens offerkarakter består i at den er en vedvarende ihukommelse av det (offer som ble gitt på korset); det er den handling hvorved vi her på jorden virkeliggjør og tilegner oss det ene offer som Jesus Kristus frembærer i himmelen, ifølge Hebréerbrevet 9:11f, til frelse for den forløste menneskehet, idet han trer frem for oss i Guds nærvær (Heb 9:24). Forstått slik består den hellige nattverds egenart i at den er et hellig offermåltid hvorigjennom de troende mottar Kristi

legeme og blod og samtidig har fellesskap med hverandre (1 Kor 10:17).

Ved å fastholde den udelte kirkes tro håper vi at katolske teologer skal lykkes i å nå frem til en avtale om spørsmål som helt siden kirkens splittelse har ført til strid.

Vi oppfordrer alle prester under vår jurisdiksjon til å forkynne grunnleggende kristne trossannheter i prekener og undervisning av de troende, og utvise kjærlig omsorg i utleggingen av omstridte lærespørsmål. Slik vår frelser Jesus Kristus selv har formant oss, skal de i ord og gjerning være til eksempel for de troende i menighetene.

Ved trofast å bevare og bekjenne Jesu Kristi lære, ved å nekte å godta de feil som gjennom menneskelig villfarelse har trengt seg inn i den katolske kirke, ved å avvise kirkelig misbruk og noen kirkelederes hang til å søke verdslig rikdom og makt, tror vi at vi skal makte å bekjempe vår tids store ulykke som er vantro og religiøs likegyldighet.

Erklæringen er undertegnet av PNCCs åtte tjenestegjørende biskoper den 28. april 2008, Lancaster NY.